

Käsfo peab iggaüks täitma.

Pridrifo II. kammertener astus hommiko kel nelli kunninga maggamisse kambre, tedda õhto antud käsfo järrel ülesärratama.

„Lasse mind weel nattoke hingata, ma ollen alles üsna unnine.“ — Teie kunninglik kõrgus on mind käsknud sel aial tulla!“ — „Agga weel üks werand tund, ütlen minna sulle.“ — Ei herra, mitte enam üht minuti, kel on jubba nelli, ja se aeg Teie kõrgusfel käes, ülestõusta.“ — „Hea kül,“ ütles kunningas ennast jallale aiades: „sinna olled üks wahwa mees, minna armastan sedda, kui käsfo täieste täidetakse.“

Kulla näggo, mulla maggo.

„Wiiskümmend aastat on möda läinud,“ ütles Abderahmen III, „sest aiaft kui ma Kalihw (Muhameti järgminne) ollen; rikust, rõmo, au, feif ollen ma maitseenud ja sanud. Teised kunningad piddasid must luggu, kartsid ja kaetsesid mind. Mis ial innimenne sowida wõib, olli mulle taewast antud.

Sel pitkal õnne aial ollen ma neid päiwi luggenud, mil ma ennast tõeste õnneka tundsin ollewad. Neid olli nelliteistkümmeme päwa. — Surelikkud, õppige sest ma ilma surust ja ello mõistma.“

Uusu ehk mitte, ärra wea kihla.

Üks jallamees, kelle taskud ja kõht tühhi olli, tulli kõrtsi ja laskis ennesele wisi pärrast süa ja jua anda. Peäle söma hakkas jutto teggema, mis siin üks junkur maksab, kui ta tallomehhele liga teinud; — palju kurbjas, kui ta teomeest süta peksnud? Kõrtsmik kostis: üht trahwitakse kümne ja teist wie rublade kaup. — Kui jodikud kõrtsis tülitsewad, palju need makswad? Need sawad rahha peäle, ütles kõrtsmik. — „Agga paljus maksab üks kõrwa hoop?“

„Üks rubla,“ wastas kõrtsmik.

„Noh, anna siis mulle üks lops, mul ei olle rahha maksa, ja mis hoop rohkem wäärt, se jaggo rahha loe mulle taggasi.“